

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ДУ «ЦЕНТРАЛЬНИЙ МЕТОДИЧНИЙ КАБІНЕТ
З ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ МОЗ УКРАЇНИ»
ДО «ЦЕНТР ТЕСТУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ФАХІВЦІВ З
ВИЩОЮ ОСВІТОЮ НАПРЯМІВ ПІДГОТОВКИ «МЕДИЦИНА» І «ФАРМАЦІЯ»
ПРИ МІНІСТЕРСТВІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ»
ДВНЗ «ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ І. Я. ГОРБАЧЕВСЬКОГО МОЗ УКРАЇНИ»

МАТЕРІАЛИ

**XV Всеукраїнської науково-практичної конференції
з міжнародною участю**

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

**(з дистанційним під'єднанням ВМ(Ф)НЗ України
за допомогою відеоконференц-зв'язку)**

*17–18 травня 2018 року
м. Тернопіль*

Тернопіль
ТДМУ
«Укрмедкнига»
2018

застосування симуляторів з навчальною метою, використовують у галузях діяльності людини, які передбачають високі ризики. Проте великою перевагою є те, що симуляційні методи навчання є практично-орієнтованими. У процесі спеціально організованого інтерактивного спілкування студентів з викладачем, переживаючи певну екстремну ситуацію та виконуючи певні дії, студенти набувають досвіду та пошуку “нових” знань з формуванням відповідних, вірних висновків. Останім роками симуляційне навчання почало активно впроваджуватись в освітній процес вищих медичних навчальних закладах України, його методологічна база розвивається і будь-який новий практичний досвід є корисним. Для того щоб нові технології принесли максимальну користь, актуальним є визначення їх конкретних переваг і недоліків, розробка, цілей і завдань навчального процесу, методики проведення занять, що активно відбувається останніми роками в Україні.

Симуляційне навчання – складний процес, який для ефективного вирішення поставлених завдань повинен

мати певну тривалість. У практику деяких вищих медичних навчальних закладах введено поняття стандартного імітаційного модуля, відведеного на безпосередню взаємодію студентів із засобами навчання під педагогічним контролем. Такі тренінги не мають на меті формування нових навичок, а закріплюють та вдосконалюють вже наявні.

Література

1. Як удосконалити медичну освіту // Медична академія. – 2016. – № 17. – С. 2–3.
2. Симуляционное обучение при лечении неотложных состояний в медицине / В. В. Артеменко, В. М. Носенко, Р. С. Вастьянов [и др.] // Достижения биологии та медицины. – 2015. – № 2. – С. 58–64.
3. Муравьев К. А. Симуляционное обучение в медицинском образовании – переломный момент/ К. А. Муравьев, А. Б. Ходжаян, С. В. Рой // Фундаментальные исследования. – 2011. – № 10, ч. 3. – С. 534–537.

ІННОВАЦІЙНІ СПОСОБИ ОРГАНІЗАЦІЇ ГРУПОВИХ ФОРМ САМОСТІЙНОЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ З ПРЕДМЕТА «ОТОРИНОЛАРИНГОЛОГІЯ»

М.І. Яценко, Н.О. Шушляпіна, О.Г. Аврунін, А.В. Лупир, Є.В. Дьоміна, Н.О. Юрєвич

*Харківський національний медичний університет
Харківський національний інститут радіоелектроніки
Національний фармацевтичний університет*

Вступ. Згідно закону «Про освіту» та «Національна доктрина розвитку України у XXI столітті» вища освіта повинна забезпечити фундаментальну наукову, загальноосвітньо-культурну підготовку студентів і їх життєву компетентність. Основна спрямованість удосконалення якості вищої школи на сучасному етапі пов'язана з пошуком інноваційних форм організації інноваційних форм організації та медів навчання, які могли б забезпечити можливість студентам стати активними у своїй самостійній діяльності, творчості, самовдосконаленні та самоактуалізації [1].

Інноваційні форми організації пізнавальної діяльності дозволяють забезпечити умови для реалізації активності студентів, розвитку в них комунікабельності, компетентності, зформувати здатність у прийнятті самостійних рішень, виробити у їх свідомості особистий світогляд та стиль діяльності. В умовах застосування інноваційних форм організації навчання студенти залучаються до реальної творчої діяльності, яка приваблює їх не тільки новизною, але і розвиває потребу виявляти проблеми та долати протиріччя, що виникли у процесі самостійної роботи [3].

Метою даної роботи є розробка інноваційних способів у організації групових форм самостійної навчальної діяльності студентів з предмету оториноларингологія, а також дослідження ефективності цих способів при підготовці майбутніх молодих спеціалістів-оториноларингологів.

Основна частина. Під груповою формою роботи розуміємо самостійну організацію навчання, коли студенти, працюючи разом у невеликих групах, разом вирішують проблему, створюють нові ідеї. Розв'язання завдань проходить за допомогою розподілу послідовності дій між ними. Кожен індивідуально виконує певну частину завдання, усвідомлюючи загальну мету. Співпраця студентів засновується на взаємонавчання, взаємодопомозі і вземо-

контролі. Оцінюються результати та досягнення як кожного хто бере участь окремо, так і групи в цілому [4]. Так, викладачем створюється клінічна ситуація, наприклад якої невідкладний стан – носова кровотеча, що потребує проведення термінових невідкладних заходів – встановлення задньої тампонади. У купіруванні даної клінічної ситуації приймають участь два студенти (групова форма самостійної тактики поведінки), у найкоротший термін вони повинні провести зупинку кровотечі та визначити послідовний алгоритм дій. Даний метод навчання дозволяє сьогоденного студента, майбутнього лікаря навчити роботи в команді узгоджено та послідовно.

Групова навчальна діяльність студентів складається із п'яти етапів: підготовка до виконання завдання групою; обговорення та створення плану діяльності всіх членів групи; виконання завдання і поточна взаємоперевірка; захист кожною групою отриманого рішення; організація контрольних заходів роботи кожної групи і кожного студента.

Прикладами інноваційних способів організації групової форми навчальної діяльності студентів є метод проєктів, кейс-метод, ділова гра, навчання у співпраці, метод «мозкового штурму» взаємонавчання груп та інше.

У Харківському національному медичному університеті на кафедрі оториноларингології планується застосування кейс-методу у самостійному навчальному процесі студентів та при підготовці молодих спеціалістів-оториноларингологів на етапі інтернатури, магістратури, клінічної ординатури та аспірантури.

Кейс-метод можна зобразити у вигляді системи, у яку будуть інтегровані різні хірургічні технології. Цей метод являє собою специфічний різновид дослідницької аналітичної діяльності. Наприклад, в обговоренні тієї чи іншої клінічної ситуації, але при цьому найважливішою складо-

вою є робота в групах та підгрупах, де має місце взаємний обмін інформацією і процес взаємодії [7,8].

Кейс-метод у навчанні занурює учнів у відповідну проблему. Він інтегрує у собі технології групового та колективного розвитку з формуванням різноманітних особистісних якостей індивідуума. Кейс-метод має на увазі собою процес формування інформаційного поля, його активізацію і організацію на основі останніх досягнень у інформаційних комунікаціях [5].

При проведенні занять із застосуванням кейс-методу реалізується активація кожного студента з їх втягненням у процес аналізу задачі, що вирішується та прийняття рішення. Для цього академічна група ділиться на члени підгруп, що складаються із 3-5 осіб. Підгрупи (команди) формуються самими студентами за їх бажанням. Обирається керівник, відповідальний за організацію роботи підгрупи з розподілом питань між учасниками та прийняття на їх основі тих чи інших рішень. У роботі притягується лекційний матеріал, дані інтерактивного навчання з використанням різних джерел інформації (інтернет та ін.). роботу над кейсом можна побудувати двома шляхами: або кожна підгрупа опрацює свою певну тему, або всі підгрупи працюють одночасно над одним і тим же розділом кейсу, контактуючи між собою у пошуках найбільш оптимального пошуку. Далі відбувається загальногрупове обговорення. Завершальний етап технології заключається у здійсненні відпрацювання навиків на муляжах і підведенні підсумків з оформленням результатів. Важливо, щоб студенти підготували резюме у вигляді висновків (текст, графіка, таблиці), використовуючи сучасні інформаційні технології. Викладач оцінює роботу студентів, аналізує прийняте рішення, інформує студентів про рішення проблеми у реальному житті або обґрунтовує свою точку зору [6].

Висновки і перспективи удосконалення та їх подальший додаток.

Отже, переваги групової форми організації самостійної навчальної діяльності безперечні. Вона формує у студентів інтелектуальні, творчі та комунікативні вміння, вміння аналізувати інформацію, узагальнювати, робити

висновки, вміння працювати з різнобічною довідковою літературою, а найголовніше – дозволяє навчити працювати у команді. Групова форма організації навчання надає можливість студентам самостійно отримувати освіту, самовдосконалюватися, формуватися компетентними молодими спеціалістами. Все це сприяє підготовці майбутніх спеціалістів до професійної діяльності і формує навички безперервної освіти, підвищує активність пізнавального процесу з активізацією дивергентного (творчого) мислення [2], що необхідно для життя особистості в інформаційно-глобальному суспільстві.

Літератури.

1. Алханов А. Самостоятельная работа студентов // Высшее образование в России – 2005 – № 11 – с. 86-89
2. Богоявленская Д.Б., Сукоколова И.А. К вопросу о дивергентном мышлении // Психологическая наука и образование – 2006– № 1 – с. 85-95
3. Витренко Т.Г., Манойло И.С. Педагогический тренинг: учебное пособие // Харьков: ХНУ имени В.Н. Каразина – 2006 – 128 с.
4. Куклин В.М. О пользе размышлений // Universitates – 2008– № 2 – с.42-53
5. Леонов В.П., Пуцки В.И. Информационная и креативная учеба // Сборник научных трудов. Научные записки кафедры педагогики ХНУ им. В.Н.Каразина Х.: 2004 выпуск 12 – с. 101-104
6. Майер К. Свобода внутреннего «Я» (Метод творческого развития личностного потенциала) / Харьков: издательство «Гуманитарный центр»– 2004 – 228 с.
7. Минцер О.П. Психологические аспекты внедрения новых технологий обучения в высшей школе// Экспериментальная педагогика в XX столетии: материалы научной конференции – Киев – 1996 – с. 65-66
8. Почуева В.В. Автономная учебная деятельность студента как средство индивидуализации учебного процесса // Сборник научных трудов. Научные записки кафедры педагогики ХНУ им. В.Н.Каразина Х.: 2004 выпуск 12 – с. 178-184

THE ROLE OF SIMULATION TRAINING VOLUNTEERS IN PREEMPTION OF THE ARRHYTHMIC DEATH

Sid' E.V.

State Institute «Zaporizhzhia Medical Academy of Postgraduate Education of Ministry of Health of Ukraine»

Actuality. The main cause of mortality in Ukraine is cardiovascular diseases. Moreover, the cause of the majority of deaths from cardiovascular diseases is coronary heart disease (CHD) [1, 2].

During the first year after acute myocardial infarction (AMI) in approximately 12 % of patients recorded cardiac death. Therefore, special value acquires the prevention of fatal arrhythmias in these patients [3].

Implantation of a cardioverter-defibrillator (ICD) is an effective treatment of sudden arrhythmic death. Implantable defibrillator-cardioverter– it's a super small size device which is implanted in the human body and continuously monitors the cardiac rhythm of the patient. While detecting life-threatening arrhythmias ICD differentiated by means of electrical impulses relieves them. The analysis of the cardiac rhythm and therapy ICD go seconds [4].

Unfortunately, at the present time, the use of ICD is limited because of the high cost. For a broad introduction of ICD in clinical practice with a certain probability we can predict the increase in life expectancy and a decrease in the number of sudden deaths [5].

The main part. In recent years, among the experts there are more and more supporters of the concept of suppression of fatal arrhythmias by using an automatic external defibrillator (AED). This concept implies the presence in public places (airports, supermarkets, schools, etc.). AED that will allow even unskilled eyewitness to help a patient with sudden cardiac arrest before arrival of emergency medical services [6, 7].

Automatic external defibrillator is a computer that evaluates heart rhythm of the patient and decides on the necessary countershock. The protocol AED includes a sequence of visual and voice prompts that are aimed to assist the lifeguard